

متولد سال ۱۳۶۰ است و شناسنامه‌اش صادره از قم، صادره از قم است، اما اصلتش برمی‌گردد به محلات. آقای «وحید بهرامی» از آن طلبه‌هایی‌ست که چند تا هنر را با هم دارد: هم طلبه است که کم افتخاری نیست برای خودش، هم ورزشکار حرفه‌ای‌ست و هم یک طراح تمام عیار. مصاحبه با آقای بهرامی درست یک روز پیش از عزیمت ایشان به سفر عمره تهیه شد که خواندن این مصاحبه خالی از لطف نیست:

دوراهی انتخاب

اگر مشتری ثابت صفحه «طلبه‌ها از مریخ نیامده‌اند» باشید، می‌دانید که یکی از سئوالات ما، پرسیدن ماجرای طلبه شدن افراد است.

آقای بهرامی ماجرای طلبه شدنش را این‌طور برایمان تعریف کرد:

«خودم هم نمی‌دانم چه شد که طلبه شدم؟! سال ۷۸ بود که در مقطع پیش‌دانشگاهی مشغول تحصیل بودم و برای کنکور آماده می‌شدم که مطلع شدم حوزه علمیه پذیرش دارد. من هم به پیشنهاد دوستان رفتم و ثبت نام کردم. همزمان با ثبت نام در حوزه، کنکور را هم پشت سر گذاشتم و نتیجه هر دو با فاصله چند روز مشخص شد. هم در کنکور قبول شدم، هم در حوزه...»

آقای بهرامی تعریف کرد که به راحتی در رشته دامپزشکی قبول شد و از طرف دیگر برای مصاحبه حوزه هم پذیرفته شده بود؛ و حالا باید از اولین دوراهی مهم زندگی عبور می‌کرد. به گفته خودش، چند وقتی درگیر سبک و سنگین کردن حوزه و دانشگاه بود و بالاخره یکی از مهمترین تصمیمات زندگی‌اش را گرفت ... بله؛ حوزه.

حیدر حیدری

همیشه پای یک انتخاب در میان است

«این انتخاب و رفتن به حوزه، به همین سادگی‌ها هم نبود. پای چیز دیگری در میان بود. استادی داشتیم که همیشه می‌گفت: «حوزه خودش افراد را انتخاب می‌کند؛ اما ماندن و رفتن افراد پای خودشان است.» من هم حس کردم که حوزه خودش من را انتخاب کرده. از طرفی پدرم در محیطی کار می‌کرد که اکثر کارمندانش، از روحانیون هستند. به علاوه، اکثر دوستان ایشان روحانی هستند و من هم از کودکی با روحانیت انس گرفته بودم. پدرم هم همیشه برای راهنمایی‌ها در زمینه ادامه تحصیل می‌گفت: «یک پسر مذهبی می‌تونه یک دکتر مذهبی بشه؛ اما یک روحانی خوب، می‌تونه صدها دکتر رو مذهبی کنه!»

مجموعه تمام این عوامل باعث شد تا من که سَد کنکور را پشت سر گذاشته بودم، به سمت حوزه بروم.

ورزش می‌کردم؛ اساسی!

حجت‌الاسلام بهرامی یک ورزشکار حرفه‌ای‌ست. سه سال قبل از ورود به دنیای طلبگی، کاراته‌کا بوده و قبل از کنکور، کمربند قهوه‌ای‌اش را هم گرفته بود. بعد از ورود به دنیای طلبگی ورزش را ادامه داد و کمربند مشکی را هم گرفت و بعد هم وارد رشته‌های دیگر رزمی شد که در ادامه مطلب ریز ماجرا دست‌تان می‌آید.

خودش در مورد این که چرا این قدر در انواع رشته‌های رزمی وارد شده می‌گوید: «از یک جایی به بعد، کاراته من را راضی نمی‌کرد. چون احساس می‌کردم خیلی حالت نمایشی دارد و به قدری که باید، کاربردی نیست. به همین دلیل وارد رشته‌های «فول» شدم و تا «دان» سه بین‌المللی رشته سوپر کنتاکت پیش رفتم. بعد از آن هم وارد رشته «وشوو» شدم و تا شال‌بند مشکی ادامه دادم و بعد هم رفتم سراغ «نیوفول کنتاکت» و «کیک بوکسینگ».

خودش می‌گوید: «عشق به هنر همیشه در زندگی من جای خاص خودش را داشته. زمانی که مدرسه می‌رفتم و دانش‌آموز بودیم، همیشه کاریکاتور معلم‌ها را یواشکی پای تخته می‌کشیدم! چند باری هم در کنگره شعر دانش‌آموزی مقام آوردم و بعدها که وارد حوزه علمیه شدم، همچنان به کارهای هنری ادامه دادم تا جایی که حتی حجره ما از لحاظ دکوراسیون با دیگر حجره‌ها متفاوت بود و جذابیت‌های خاص خودش را داشت. از طرف دیگر علاقه من به طراحی باعث شد، کم‌کم به طرف نرم‌افزارهای فتوشاپ و ایندیزاین بروم. اوایل با این نرم‌افزارها، طرح‌هایی برای دل خودم می‌زدم؛ اما کم‌کم طراحی مجلات و جزوه‌ها و کاتالوگ‌های حوزه افتاد به گردنم!

به خودم آمد و دیدم شمارهام بین مطبوعاتی‌ها و انتشاراتی‌ها پخش شده و وارد فضای کار مطبوعاتی شدم. به غیر از آن، در حال حاضر هم مسئول سه تا از سایت‌های روابط عمومی مؤسسه امام خمینی ^{علیه‌السلام} هستم و در کنار تحصیل در حوزه، به کارهای گرافیکی می‌پردازم.»

سوابق کاری استاد!

طراحی نشریاتی مثل خانه خوبان، کارستان، دیدار آشنا، نخل شهداء، یاس، هدی، تبیان سنج، کتاب فصل، بروشورهای سازمان اوقاف و طراحی و صفحه‌آرایی اکثر روزنامه‌های استانی قم، بخشی از سوابق مطبوعاتی آقای بهرامی‌ست.

حرف آخر

حرف آخر آقای بهرامی:

«برای یک طلبه، هنر یا ورزش همیشه باید در خدمت رسالت اصلی آن، یعنی تبلیغ دین باشد. زیرا می‌توان با ایجاد جاذبه‌های هنری، ورزشی و... تأثیر عمیقی روی جوانان گذاشته و از این طریق مضامین اسلامی را با تأثیر بیشتری به نسل جوان منتقل کرد.»

ماحصل ورزش یک عدد طلبه!

آقای بهرامی کلکسیون افتخارات ورزشی‌ست. «با آن که طلبه بودم و فرصت چندانی برای تمرینات فشرده آماده‌سازی مسابقات و شرکت در اردوهای تمرینی نبود؛ اما با این وجود مقام اول و ششوی جوانان استان قم را در کارنامه‌ام دارم. همچنین مقام دوم نیوفول کنتاکت و مقام اول سوپر کنتاکت استان قم.» وحید بهرامی روی دور مدال‌آوری افتاده بوده، تا این که از ناحیه پا دچار آسیب‌دیدگی می‌شود و به ناچار از فینال مسابقات نیوفول کنتاکت انصراف داده و بعد از آن هم می‌رود سراغ مربیگری و مدرک مربیگری سوپر کنتاکت بین‌المللی را می‌گیرد.

استفاده از ورزش برای ایام تبلیغ

«از ورزش می‌توان در زمینه تبلیغ معارف دینی بهره برد.»

این را وحید بهرامی می‌گوید. ایشان اعتقاد دارد وقتی مردم حس کنند یک طلبه به جز طلبگی‌اش کار دیگری هم بلد است، احترام مضاعفی به یک طلبه قائل خواهند بود.

خود آقای بهرامی خاطرات بسیار از ایامی که برای تبلیغ اعزام می‌شده دارد. خاطراتی که با برپایی کلاس‌های آموزش هنرهای رزمی یا کلاس‌های دفاع شخصی، پای جوانانی به مسجد باز می‌شد که تا آن روز، رنگ مسجد را هم ندیده بودند.

عالم هنر هم، صفایی دارد!

وحید بهرامی گذشته از عالم ورزش، عالم هنر را هم منفجر کرده است!

هم طراح گرافیکست است، هم شاعر... صفحه‌آرایی می‌کند و عکاسی، فیلمبرداری، نورپردازی، صداپردازی، تدوین فیلم را به صورت حرفه‌ای تجربه کرده است.

